

Către

Curtea de Apel București

Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal

2402/21/2020
ex viză

CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
REGISTRATURĂ
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Repartizare Secție

Nr. Dosar

Primit azi

GREFIER,

Domnule Președinte,

Subsemnatul Gheorghe Piperea,

reprezentat convențional de

SCA Piperea și Asociații, cu sediul profesional în București, Splaiul Unirii nr. 223, etaj 3, Sector 3, unde solicit comunicarea tuturor actelor de procedură, persoanele însărcinate cu primirea corespondenței fiind Popa Mădălina și Marinela Toader, e-mail: secretariat@piperea.ro, tel. 021 315 7930,

în contradictoriu cu

Guvernul României, cu sediul în Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, București, telefon 40-21-314 34 00 / 40-21-319 15 64, adresă de e-mail: drp@gov.ro

Parlamentul României prin Senatul României, cu sediul în Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, București, cod poștal 050711, e-mail infopub@senat.ro și

Parlamentul României prin Camera Deputaților, cu sediul în Palatul Parlamentului, strada Izvor, nr. 2-4, sector 5, București,

în temeiul art. 8 coroborat cu art. 15 din Legea 554/2004 formulez prezenta

Cerere de chemare în judecată

prin care vă solicit respectuos ca prin hotărârea ce o veți pronunța să dispuneți:

- **suspendarea efectelor Hotărârii de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020** publicată în Monitorul Oficial nr.410/18.05.2020 *privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19 și a Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii, până la soluționarea definitivă a prezentului litigiu.*

- **suspendarea Hotărârii Parlamentului României nr. 5/2020** privind încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19;

- **anularea Hotărârii de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020** publicată în Monitorul Oficial nr.410/18.05.2020 *privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19 și a Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii,*

- **anularea Hotărârii Parlamentului României nr. 5/2020** privind încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19.

Pentru a vă pronunța în sensul celor de mai sus vă rugăm să aveți în vedere argumentele ce vor fi expuse în continuare:

1. Prezentarea situației de fapt

La data de 18.05.2020 a intrat în vigoare Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19 (denumită în cele ce urmează „Legea 55/2020”) și în aceeași zi Guvernul României a adoptat Hotărârea de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020 împreună cu anexele acesteia (denumită în cele ce urmează „Hotărârea de Guvern sau HG.”).

În preambulul Hotărârii de Guvern se precizează că aceasta a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 108 din Constituția României, republicată și al art. 3, art. 4, art. 6 și art. 71 alin. (1) din Legea 55/2020 cu scopul de a da asigurare un răspuns *amplificat* la situația de urgență determinată de răspândirea noului coronavirus.

A se observa că, încă din preambulul respectivei hotărâri, emitentul, Guvernul României, încalcă în mod voluntar principiul proporționalității restrângerilor de drepturi și libertăți constituționale, de vreme ce nu își propune să ia măsuri adecvate situației (neoficial) epidemice, ci măsuri *amplificate*, adică disproporționate atât în raport de precedentă stare de alertă (declarată joi noaptea, în urma declarării sale, pe data de 14 mai, de către Președintele Comitetului National pentru Situații de Urgență), cât și în raport de starea de urgență care a expirat în 14 mai și care conținea mai puține și mai laxe restricții de drepturile și libertăți decât conține actuala stare de alertă declarată în data de 18 mai.

Potrivit art. 1 din Hotărârea de Guvern, „*începând cu data de 18.05.2020 se instituie stare de alertă pe întreg teritoriul țării pe o durată de 30 de zile*”. La art. 2 sunt prevăzute 3 categorii de măsuri de prevenire și control al infecțiilor reglementate prin 3 Anexe la hotărâre denumite după cum urmează:

- a) Anexa nr.1 - „Măsuri pentru creșterea capacității de răspuns”
- b) Anexa nr. 2 - „Măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților”
- c) Anexa nr. 3 - „Măsuri pentru diminuarea impactului tipului de risc”

În cuprinsul acestor anexe sunt reglementate *nelegal si anti-constituțional* o serie de restricții ale drepturilor și libertăților fundamentale garantate prin Constituție. Indirect,

dar indubitabil, sunt încălcate dreptul la educație, întrucât accesul elevilor și studenților în unitățile de învățământ sunt interzise, fiind puse în pericol chiar examenele de absolvire (evaluare națională, bacalaureat, sesiune) ori de acces în universități, precum și dreptul la îngrijirea sănătății sau chiar dreptul la viață, întrucât este interzis temporar accesul pacienților care NU sunt afectați de covid-19 în spitale sau la diversele proceduri medicale.

Actul normativ atacat este ilegal în integralitatea sa întrucât, în primul rând, este emis în temeiul unei legi neconstituționale în ansamblul său (și ne referim la Legea nr. 55/2020) și, în al doilea rând, este adoptat cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 53 din Constituția României.

Totodată, actul normativ atacat contravine dispozițiilor obligatorii statuate în două decizii recente ale Curții Constituționale, *recte*, Decizia nr. 152/2020 și Decizia nr. 157/2020.

Interesul subsemnatului în promovarea prezentei acțiuni este justificat de faptul că prin această Hotărâre de Guvern îmi sunt încălcate drepturi și libertăți fundamentale garantate de către Constituție, din rândul cărora voi concretiza cu exemple în cele ce urmează, cât și de faptul că, în sine, parte din măsurile adoptate sunt disproporționate și inutile, ba mai mult, îmi pun în pericol sănătatea.

În prealabil, trebuie spus că pacienților cu boli cronice, pacienților cu boli acute, pentru care urgența este evidentă, precum și pacienților care necesită proceduri medicale complexe, care nu se pot efectua decât în spital (dializa, chimio sau radioterapie, recuperare funcțională prin fizioterapie, naștere asistată etc.) li se refuză temporar accesul în spitalele „dedicate” infecției cu covid-19, infecție care este tratată cu prioritate chiar și în situația în care cei afectați sunt asimptomatici, deci sunt sănătoși întrucât nu au semne evidente de boală. De asemenea, trebuie spus că, întrucât tot efortul din sistemul medical se concentrează pe combaterea infecției cu covid-19 (care nu a afectat decât maxim 15 mii de persoane, cifra valabilă la data formulării prezentei cereri), accesul tuturor celorlalți pacienți la medicamente gratuite sau compensate este limitat, cu consecințe grave în privința stării de sănătate a fiecăruia dintre aceștia.

Or, pacienți putem fi toți.

Din acest punct de vedere, interesul suspendării acestei Hotărâri de Guvern este evident, chiar dacă, pentru unii dintre asigurații sistemului asigurărilor sociale de sănătate, acest interes este (doar) potențial la momentul formulării prezentei cereri.

Măsura instituită la art. 1 pct. 1 din Anexa nr. 2 la Hotărârea de Guvern și anume „în spațiile publice închise, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă se instituie obligativitatea purtării măștii de protecție, în condițiile stabilite prin ordinul comun al ministerului sănătății și ministerului afacerilor interne, emis în temeiul art. 13 și art. 71 alin. (2) din Legea 55/2020”, nu este o reală măsură de protecție și reprezintă, în realitate, un pericol de îmbolnăvire, respectiv de agravare a stării actuale de sănătate pentru persoanele care suferă de afecțiuni respiratorii care fac dificilă respirația chiar și în condiții normale.

În această situația mă aflu și subsemnatul întrucât sufăr de afecțiuni respiratorii care fac dificilă respirația chiar și în condiții normale. Așadar, în contextul în care, chiar și în lipsa acestei măști, capacitatea de a respira îmi este afectată, cu atât mai mult purtarea permanentă a măștilor de protecție va agrava situația mea de sănătate. Pentru dovedirea acestui fapt depun anexat prezentei documente medicale care atestă faptul că am fost supus unor intervenții chirurgicale la nivelul căilor respiratorii care au afectat capacitatea a respira, și care, în contextul purtării permanente a acestei măști, pot agrava situația mea medicală. *(Anexa I)*

Totodată, această stare de disconfort și hipoxie poate afecta capacitatea persoanei de a-si exercita activitatea profesională, întrucât obturarea căilor nazale face imposibilă respirația normală.

Această măsură, de altfel inutilă dacă observăm avertismentele producătorilor în legătură cu ineficiența contra covind-19 a măștilor, recomandările Organizației Mondiale a Sănătății și sfaturile specialiștilor în domeniu, nu permite nicio derogare în favoarea acelor persoane care nu pot fizic să poarte această mască din cauza unor probleme de sănătate la nivelul căilor respiratorii sau al pielii, ceea ce înseamnă o grava discriminare pe criterii de boală a celor în cauză. Persoanele care suferă de astfel de probleme de sănătate nu vor putea să intre în supermarket-uri, în mijloace de transport în comun, în școli și universități, la instanțele de judecată sau în incinta instituțiilor publice.

Pe de altă parte, triajul epidemiologic constând în luarea temperaturii corporale la intrarea în spațiile închise aduce atingere dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, întrucât o procedură medicală trebuie efectuată de un cadru medical și cu consimțământul informat și prealabil al pacientului.

În plus, din perspectiva principiului proporționalității, prevăzut de art. 53 din Constituție, triajul epidemiologic nu este doar o restrângere disproportională a drepturilor și libertăților, ci chiar o măsură inutilă și ilogică, întrucât temperatura corporală comportă fluctuații în funcție de diverși factori, cum ar fi expunerea la o

temperatură ridicată, dereglări hormonale, diverse probleme de sănătate, stări emotive etc., ceea ce înseamnă ca scanarea termică a persoanei nu garantează sub nicio formă prevenirea și combaterea răspândirii virusului COVID – 19. În plus, analiza și diagnosticul privind infectarea cu virusul COVID -19 se realizează de către medici în context clinic, prin coroborare cu alte simptome și nicidecum de către reprezentanții entităților publice sau private, așa cum prevede actul atacat.

Inutilitatea acestei măsuri rezidă și în faptul că în lipsa unui text legal care să prevadă obligativitatea omologării aparatelor de măsurare a temperaturii corporale și totodată a unui personal medical care să efectueze această operațiune poate conduce la situații în care temperatura este măsurată eronat, ipoteză în care fie persoana va fi în mod greșit izgonită din spațiul închis, fie va fi lăsată în mod greșit în spațiul închis, alături de cei pe care ii va putea infecta cu mai multa „eficiență”, data fiind relaxarea celor din spațiul închis, care se încred în instrumentul de scanare că nu a „permis” pătrunderea persoanelor riscante (din punctul de vedere al răspândirii covid-19) în acel spațiu închis.

2. Prezenta cerere de chemare în judecată este exceptată de la procedura instituită de dispozițiile art. 7 din Legea 554/2004 în ceea ce privește obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile.

Având în vedere că actele administrative atacate (HG nr. 395/2020 și Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020) **au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice**, înseamnă că, în conformitate cu art. 7 alin. (5) din Legea 554/2004, **nu este obligatorie plângerea prealabilă, acțiunea în anulare, respectiv suspendarea executării actelor administrative atacate, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, putând fi introduse direct la instanța de contencios administrativ.**

3. Hotărârea de Guvern este nelegală întrucât prin aceasta se adoptă măsuri de restrângere a drepturilor și libertăților cetățenilor României cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 53 din Constituția României, precum și a Deciziei CCR nr. 152/2020.

Astfel cum am arătat în cele ce preced, hotărârea atacată a fost adoptată în temeiul Legii 55/2020, act normativ adoptat în data de 13.05.2020, la inițiativa Guvernului României.

În data de 11.05.2020, Guvernul a înaintat către Camera Deputaților Proiectul de lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19.

Proiectul a fost adoptat de Senat și de către Camera Deputaților cu modificări și transmis spre promulgare către Președintele României în data de 13.05.2020.

Despre contextul în care a fost adoptată această lege și neconstituționalitatea sa în ansamblu vom face precizări la punctul 2.1.2. de mai jos.

Însă, strict prin raportare la nelegalitatea conținutului și a modului de adoptare a Hotărârii de Guvern apreciem că sunt relevante următoarele aspecte:

Legea nr.55/2020 conferă Guvernului competența de a institui starea de alertă.

Dacă starea de alerta se instituie la nivel național, Hotărârea de Guvern de declarare a stării de alertă este supusă aprobării Parlamentului. Întrucât este de natura a antrena restrângeri de drepturi și libertăți fundamentale, starea de alerta este supusă unui regim constituțional strict, similar stării de urgență.

În consecință, este obligatorie respectarea condițiilor statuate de art. 53 din Constituție referitoare la restrângerile exercițiului drepturilor și libertăților constituționale, respectiv:

(i) drepturile și libertățile constituționale pot fi supuse numai unor limitări *temporare* ale exercițiului lor și numai prin lege, *ca act juridic al Parlamentului*; nu sunt permise astfel de restrângeri prin OUG, HG sau Ordin de ministru; dacă, așa cum rezulta din art. 115 alin.6 din Constituție, nu pot fi restrânse drepturi și libertăți constituționale, cu atât mai puțin nu se poate ajunge la o asemenea finalitate printr-o hotărâre de guvern; faptul că Legea nr.55/2020 prevede posibilitatea adoptării acestor măsuri restrictive nu înlătură nelegalitatea hotărârii de guvern întrucât, față de dispozițiile Constituției, nu este permisă completarea legii printr-o Hotărâre de Guvern adoptată la propunerea Ministerului Sănătății în colaborare cu Ministerul Afacerilor Interne; în acest sens este și Decizia CCR nr. 157/2020¹; de asemenea, în data de 13.05.2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul

¹Curtea a reținut că „82.Potrivit normei constituționale, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o (care este aceeași cu cea care a determinat instituirea stării de urgență), să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății (...); 90. Este incontestabil faptul că legislația care prevede regimul juridic al unor situații de criză ce impun luarea unor măsuri excepționale presupune un grad mai sporit de generalitate față de legislația aplicabilă în perioada de normalitate, tocmai pentru că particularitățile situației de criză sunt abaterea de la normal (excepționalitatea) și imprevizibilitatea pericolului grav care vizează atât societatea în ansamblul său, cât și fiecare individ în parte. Cu toate acestea, generalitatea normei primare nu poate fi atenuată prin acte infralegale care să completeze cadrul normativ existent. De aceea, decretul Președintelui va cuprinde doar măsurile care organizează executarea dispozițiilor legale și particularizează și adaptează respectivele dispoziții la situația de fapt existentă, la domeniile de activitate esențiale pentru gestionarea situației care a generat instituirea stării de urgență, fără a se abate (prin modificări sau completări) de la cadrul circumscris prin normele cu putere de lege. (...) 92. Sub acest aspect, din analiza cadrului normativ constituțional și legal, Curtea constată că, în domeniul instituirii stării de urgență, autoritățile statului exercită competențe partajate. Parlamentul are competența de legiferare, prin lege organică, a regimului stării de urgență, stabilind situațiile premisă care pot determina instituirea stării de urgență, procedura instituirii și încetării stării, competențele și responsabilitățile autorităților publice, posibilitatea restrângerii drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor, obligațiile persoanelor fizice și juridice, măsurile care se pot dispune pe durata stării de asediu, sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prevederilor legale și a măsurilor dispuse.”

Poporului și a constatat că dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență sunt constituționale în măsura în care acțiunile și măsurile dispuse pe durata stării de alertă nu vizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți fundamentale²; or, în cazul de față, Hotărârea de Guvern instituie restricții în ceea ce privește o serie de drepturi și libertăți garantate prin Constituție, cum ar fi dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică, libertatea individuală, libera circulație, viața intimă, familială și privată, dreptul la învățătură, dreptul la ocrotirea sănătății și libertatea întrunirilor;

(ii) drepturile și libertățile constituționale pot fi limitate în exercițiul lor numai pentru cazuri justificate de necesitatea înlăturării unei calamități naturale ori a consecințelor unui dezastru sau ale unui sinistru deosebit de grav; nu exista, în mod oficial, o stare de epidemie, deci nici calamitate naturală; de asemenea, nu exista un dezastru ale cărei consecințe să fie înlăturate prin starea de alerta, întrucât cei cca 15 mii de pacienți testați pozitiv cu covid-19 (inclusiv cei asimptomatici, adică cei sănătoși) pot fi cu ușurință tratați în sistemul național sanitar întrucât, în prezent, mai mult de 80% din capacitatea spitalelor „dedicate” covid-19 sunt neocupate cu pacienți (proba acestei constatări fiind declarațiile oficialilor³), numărul persoanelor infectate fiind, la data instituirii stării de alerta (18 mai 2020) mai mic decât numărul persoanelor vindecate, cele mai multe pe cale naturală;

(iii) măsurile luate prin Hotărârea de Guvern sunt disproporționate în raport de situația faptică pe care intenționează să o îndepărteze, lucru care reiese în mod evident nu numai din scăderea vizibilă a cazurilor de infectare în raport de perioada stării de urgență, ci și din faptul că starea de urgență este, în ordinea gravității, mai severă decât starea de alertă.

4. Hotărârea de Guvern este nelegală și din perspectiva neconstituționalității Legii 55/2020

Fără a antama aspecte care vor face obiectul unei viitoare sesizări de neconstituționalitate a Legii 55/2020, precizăm faptul că cel puțin contextul în care această lege a fost adoptată conduce la neconstituționalitatea sa în ansamblu întrucât, la momentul adoptării sale, era în vigoare un alt act normativ care reglementa starea

²În motivarea acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că acțiunile și măsurile dispuse pe durata stării de alertă, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004, nu pot viza drepturi sau libertăți fundamentale. De asemenea, Curtea constată că legiuitorul delegat nu poate delega la rândul său unei autorități/entități administrative ceea ce el însuși nu deține în competență. Așa cum Curtea a statuat în mod constant, din coroborarea normelor constituționale cuprinse în art. 53 alin. (1) și în art. 115 alin. (6) rezultă că afectarea/restrângerea drepturilor sau libertăților fundamentale nu se poate realiza decât prin lege, ca act formal al Parlamentului. (paragraful 89).

³https://www.stiripesurse.ro/gabriela-firea-luata-la-intrebari-de-gh-pi-perca-de-ce-sunt-spitalele-atat-de-goale-in-ciuda-faptului-ca-in-romania-sunt-atatia-bolnavi-cronici_1466165.html

de alertă și termenii și condițiile în care aceasta putea fi adoptată, și anume, Ordonanța de Urgență nr. 68/2020. Acest act normativ concurrent Legii nr.55/2020 a fost adoptat cu nesocotirea Deciziei nr.157/2020 a Curții Constituționale, care stabilea neconstituționalitatea unor texte din Ordonanța de Urgență nr. 21/2004 pe motiv că dădeau în competența unui organism constituit în interiorul puterii executive (CNSU) dreptul de a restrânge drepturi și libertăți garantate de Constituție și de a institui starea de alertă. La rândul său, OUG nr.68/2020, care modifică OUG nr.21/2004 ca și când nu ar fi existat decizia CCR nr.157/2020 (lucru în sine grav, întrucât încalcă principiul loialității între puterile statului și Constituția) este neconstituțională întrucât reglementează restrângeri de drepturi și libertăți, care sunt de competența exclusivă a legii, ca act juridic al Parlamentului, operand și o delegare a acestei competențe, pe care de altfel nu o are, la CNSU și la miniștrii. Mult mai grav este însă că, aceasta OUG nr.68/2020 anulează, practic, Legea nr.55/2020, întrucât are același obiect de reglementare, adică instituția stării de alertă.

Aceste artificii legislative conduc la apariția unor situații de incoerență, ambiguitate și instabilitate legislativă, contrare principiului securității raporturilor juridice, în special în raport de cerința referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (de art. 1 alin. (5) din Constituție).

5. Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020 este nelegală întrucât prin aceasta se încuviințează adoptarea unor măsuri de restrângere a drepturilor și libertăților cetățenilor României cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 53 din Constituția României, precum și a Deciziei CCR nr. 152/2020.

Obiectul de reglementare al acestei Hotărâri îl reprezintă așa cum se precizează și în Articolul Unic al hotărârii, încuviințarea stării de alertă și măsurile instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

Criticile de nelegalitate expuse mai sus cu privire la HG nr. 394/2020 sunt aplicabile și Hotărârii Parlamentului întrucât prin Parlamentul nu a exercitat un control de legalitate cu privire la măsurile impuse prin HG, modificările și completările aduse prin art. 1 al Hotărârii nr. 5/2020 nu sunt de natură a înlătura nelegalitatea Hotărârii de Guvern.

De altfel, nici nu avea cum să înlătore aceste încălcări flagrante ale Constituției întrucât Hotărârea Parlamentului nu echivalează cu legea ordinară, singura în măsură să aducă restricții în privința drepturilor și libertăților garantate de Constituție.

Trebuie spus faptul că, legea și implicit Constituția nu poate fi modificată/completată prin Hotărâri de Guvern încuviințate prin Hotărâri ale Parlamentului, ci doar prin lege, ca act formal al Parlamentului.

6. Cererea de suspendare a efectelor Hotărârii de Guvern nr. 394/2020, încuviințată prin Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020 este întemeiată

Cererea de suspendare este îndeplinită întrucât *pe de o parte*, actele atacate încalcă drepturi și libertăți fundamentale garantate de Constituția României, *iar pe de altă parte*, produce grave prejudicii nepatrimoniale cetățenilor României. În plus, nerespectarea măsurilor adoptate în condițiile acestor hotărâri atrage sancțiuni contravenționale aplicabile în condițiile art. 64 – 70 din Legea nr. 55/2020.

Strict din perspectiva măsurilor impuse și a modului în care s-a prevăzut că se vor implementa, solicităm a se avea în vedere faptul că acestea sunt vădit disproporționate față de contextul în care au fost luate, respectiv stare de alertă, situație excepțională cu care la nivel local/național se poate confrunta România într-o anumită perioadă determinată de timp, cu nivel de gravitate mult mai redus de cât starea de urgență, singura de altfel recunoscută de Constituție. Or, parte din aceste măsuri nu au fost adoptate în perioada stării de urgență. Cu titlu de exemplu, arătăm faptul că purtarea măștii de protecție nu a fost obligatorie în perioada stării de urgență și nici măsura privind triajul epidemiologic în spațiile închise, la locul de muncă, spațiile comerciale și în mijloacele de transport în comun.

În plus, dincolo de paguba materială, atât individuală cât și colectivă, care este iminentă, nu trebuie omis nici prejudiciul moral individual, care se produce cu privire la un drept fundamental, respectiv, dreptul la ocrotirea sănătății. Măsurile impuse prin Hotărârea de Guvern pot agrava starea de sănătate a persoanelor care deja suferă de afecțiuni respiratorii (purtarea obligatorie a măștii, în spațiul închis) sau, dacă ne referim la termoscanare, pot neutraliza drepturi patrimoniale (de exemplu, drepturile consumatorului, drepturile salariatului, drepturile profesionistului) ori pot afecta grav drepturi nepatrimoniale (dreptul la educație, dreptul la protecția datelor cu caracter personal).

De exemplu, în lipsa unor excepții de la aceste obligații și restricții, se va putea ajunge ușor în situații în care unele persoane nu vor putea să susțină examenele naționale ce vor avea loc în perioada imediat următoare (evaluarea națională/ examenul de bacalaureat/) întrucât, în lipsa măștii sau în prezența unei temperaturi peste limită, afișată de aparate de termoscanare neverificate metrologic sau prost manevrate, nu vor putea intra la examen. O persoană care nu va purta masca sau va „ieși” greșit la testul (nesigur) al temperaturii frontale se va afla în situația în care va avea de ales între un

posibil efect negativ al purtării măștii (insuficiență respiratorie, sufocare, amețeală, etc.) și pierderea examenului național.

În plus, un aparat neomologat și efectuarea operațiunii de termoscanare de către o persoană care nu este cadru medical sau care nu a fost instruită corespunzător, pot conduce chiar la accelerarea răspândirii virusului. De exemplu, aparatul de termoscanare arată o temperatură mult mai scăzută în contextul în care persoana respectivă are febră, aceasta pătrunde în spațiul închis, iar celelalte persoane din încăperea se contaminatează de la aceasta persoană. Există chiar și riscul ca, plecând de la prezumția că, odată luată temperatura la intrarea în spațiul închis, s-a eliminat riscul contaminării, oamenii să renunțe la măsurile individuale de igienizare, cum ar fi dezinfectarea suprafețelor, spălarea mâinilor sau menținerea distanței fizice, întrucât se creează această stare falsă de „confort” medical. Or, o temperatură corporală greșit luată poate răsturna rapid acest confort, producând grave prejudicii.

Pentru toate aceste motive, solicităm instanței admiterea prezentei cereri astfel cum a fost formulată și în consecință pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună:

- **suspendarea efectelor Hotărârii de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020 publicată în Monitorul Oficial nr.410/18.05.2020** privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19 și a **Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii, până la soluționarea definitivă a prezentului litigiu.**
- **suspendarea Hotărârii Parlamentului României nr. 5/2020** privind încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19;
- **anularea Hotărârii de Guvern nr. 394 din data de 18.05.2020** publicată în Monitorul Oficial nr.410/18.05.2020 *privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19 și a Anexelor nr. I, II și III ale Hotărârii,*
- **anularea Hotărârii Parlamentului României nr. 5/2020** privind încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID -19.

În drept, ne prevalăm de dispozițiile legale menționate în cele ce preced.

În probațiune, solicităm încuviințarea probei cu înscrisuri.

În cadrul probei cu înscrieri, vă solicităm în temeiul art. 13 să puneți în vedere intimatului să depună la dosarul cauzei întreaga documentație care a stat la baza emiterii actului/actelor atacate atacat.

Cu stimă,
Gheorghe Piperea

União Nacional
PIPAREA
&
ASOCIAȚII
Societate civilă
profesională
IS
România
- Baroul București -

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO